ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.11.2011
COM(2011) 714 τελικό

2011/0314 (CNS)

Τροποποιημένη πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών

(αναδιατύπωση)
{SEC(2011) 1332 τελικό}
{SEC(2011) 1333 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου[1] (εφεξής «η οδηγία») ρυθμίζει το κοινό σύστημα φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών. Εφόσον έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα, αναδιατυπώνεται με την παρούσα πρόταση, για λόγους σαφήνειας. Στην αιτιολογική έκθεση αναπτύσσονται οι λόγοι για κάθε προτεινόμενη ουσιώδη τροποποίηση και διευκρινίζεται ποιες διατάξεις της προηγούμενης νομοθετικής πράξης παραμένουν ως έχουν.

Τα προβλήματα που ρυθμίζονται με την οδηγία πηγάζουν από την ύπαρξη συγκεκριμένων εμποδίων που άπτονται της φορολογίας εταιρειών και παρεμποδίζουν την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς: οι διασυνοριακές πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων υπόκεινται σε βαρύτερη φορολογία απ' ό,τι οι εγχώριες συναλλαγές. Στην περίπτωση των καθαρά εγχώριων συναλλαγών, ο αποδέκτης της πληρωμής υπόκειται σε φόρο εταιρειών ως ημεδαπή φορολογούμενη εταιρεία στο κράτος μέλος όπου έχει φορολογική έδρα. Στην περίπτωση διεθνών πληρωμών, ενδέχεται να υπόκειται επίσης σε παρακράτηση του φόρου στο κράτος μέλος της παρακράτησης στην πηγή. Σκοπός της οδηγίας είναι να τοποθετήσει τις διασυνοριακές πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων σε ισότιμη θέση με τις εγχώριες πληρωμές, καταργώντας τη βάσει νομοθεσίας διπλή φορολόγηση, τις επαχθείς διοικητικές διατυπώσεις και τις ταμειακές επιβαρύνσεις για τις οικείες επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή και οι συμφεροντούχοι σε θέματα διεθνούς φορολόγησης ήταν ανέκαθεν πεπεισμένοι για την ανάγκη νομοθετικής πράξης της ΕΕ σε αυτόν τον τομέα, επειδή ούτε τα μονομερή μέτρα των κρατών μελών, ούτε οι διμερείς φορολογικές συμβάσεις επέτυχαν να προσφέρουν ικανοποιητική λύση που να ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς. Οι διμερείς φορολογικές συμβάσεις δεν καλύπτουν όλες τις διμερείς σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, ούτε καταργούν εντελώς τη διπλή φορολόγηση και, ιδίως, δεν προσφέρουν ποτέ ομοιόμορφη λύση για τις τριμερείς και πολυμερείς σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών.

Η Επιτροπή, στην ανακοίνωση της 5ης Νοεμβρίου 1997 με τίτλο «Πακέτο μέτρων για την αντιμετώπιση του επιζήμιου φορολογικού ανταγωνισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση»[2], υπογράμμισε την αναγκαιότητα συντονισμένης δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την αντιμετώπιση του επιζήμιου φορολογικού ανταγωνισμού, προκειμένου να υπάρξει συμβολή στην επίτευξη ορισμένων στόχων, όπως είναι η μείωση των συνεχών στρεβλώσεων στην εσωτερική αγορά, η αποφυγή σημαντικών απωλειών φορολογικών εσόδων και η ενθάρρυνση της ανάπτυξης των φορολογικών συστημάτων με τρόπο που να ενισχύει την απασχόληση. Το Συμβούλιο ECOFIN, το οποίο συνήλθε την 1η Δεκεμβρίου 1997, διεξήγαγε ευρεία συζήτηση βάσει της εν λόγω ανακοίνωσης και αποφάσισε, μεταξύ άλλων πρωτοβουλιών, να ζητήσει από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την εναρμόνιση της φορολόγησης των διασυνοριακών πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων[3]. Στις 4 Μαρτίου 1998, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την καθιέρωση κοινού συστήματος

---

1 Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 49).

2 COM(1997) 564 τελικό της 5.11.1997.

3 ΕΕ C 2 της 6.1.1998.

φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών, COM(1998) 67 τελικό. Στις 3 Ιουνίου 2003, το Συμβούλιο ECOFIN εξέδωσε την οδηγία. Προκειμένου να μετριάσει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της για τα κράτη μέλη που ήταν καθαροί εισαγωγείς κεφαλαίου και τεχνολογίας και για τα οποία οι φόροι επί των εν λόγω πληρωμών αντιπροσώπευαν υπολογίσιμη πηγή εσόδων, κρίθηκε σκόπιμη η σταδιακή προσέγγιση όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η οδηγία τροποποιήθηκε για πρώτη φορά το 2004, με τις οδηγίες 2004/66[4] και 2004/76[5], λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας. Με την πρώτη οδηγία προστέθηκαν στο κείμενο της οδηγίας οι φόροι και οι εταιρείες αυτών των νέων κρατών μελών στους οποίους και στις οποίες εφαρμόζεται. Με τη δεύτερη τροποποιήθηκε το κείμενο του άρθρου 6 της οδηγίας, με σκοπό να καθιερωθούν μεταβατικές ρυθμίσεις για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία και τη Σλοβακία.

Αργότερα, με την οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου[6] συμπεριλήφθηκε αναφορά στους φόρους και τις εταιρείες της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στους οποίους και στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία. Στα παραρτήματα IV.6 και VII.7 της Πράξης Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας συμπεριλήφθηκαν προσωρινές παρεκκλίσεις[7].

Βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας, η Επιτροπή όφειλε να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας, προκειμένου ιδίως να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της και σε άλλες εταιρείες ή επιχειρήσεις, πέραν αυτών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Προκειμένου να συγκεντρώσει τις απαιτούμενες πληροφορίες για τη σύνταξη της έκθεσης, η ΓΔ TAXUD ζήτησε από το International Bureau of Fiscal Documentation (IBFD)

---

4 Οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, για την προσαρμογή των οδηγιών 1999/45/ΕΚ, 2002/83/ΕΚ, 2003/37/ΕΚ και 2003/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών 77/388/ΕΟΚ, 91/414/ΕΟΚ, 96/26/ΕΚ, 2003/48/ΕΚ και 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, στους τομείς της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, της γεωργίας, της πολιτικής μεταφορών και της φορολογίας, λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 168 της 1.5.2004, σ. 35).

5 Οδηγία 2004/76/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29.4.2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/49/ΕΚ με στόχο τη δυνατότητα για ορισμένα κράτη μέλη να επιβάλλουν μεταβατικές περιόδους όσον αφορά την εφαρμογή του κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 157 της 30.4.2004, σ. 106).

6 Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων οδηγιών στον τομέα της φορολογίας, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

7 Συνθήκη μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, του Βασιλείου της Σουηδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 157 της 21.6.2005, σ. 278 και σ. 311).

(Διεθνές Γραφείο Φορολογικής Τεκμηρίωσης) να διενεργήσει έρευνα σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας. Η έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας υποβλήθηκε στις 23 Απριλίου 2009[8]. Στην έκθεση διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή της οδηγίας υπήρξε εν γένει ικανοποιητική και γίνεται αναφορά σε ενδεχόμενες τροποποιήσεις προκειμένου να επεκταθεί η κάλυψή της.

Με την παρούσα αναδιατύπωση καταβάλλεται προσπάθεια να επιλυθούν ορισμένα από τα προβλήματα που προκύπτουν λόγω του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής της οδηγίας. Υπάρχουν διασυνοριακές πληρωμές εκτός του πεδίου εφαρμογής της οι οποίες υπόκεινται σε παρακράτηση του φόρου στην πηγή. Επομένως, προτείνεται να επεκταθεί ο κατάλογος εταιρειών για τις οποίες ισχύει η οδηγία και να μειωθούν οι απαιτήσεις συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο οι οποίες πρέπει να πληρούνται προκειμένου οι εταιρείες να χαρακτηρίζονται ως συνδεδεμένες. Επιπλέον, προστίθεται νέα απαίτηση για τη φορολογική απαλλαγή: ο αποδέκτης πρέπει να υπόκειται σε φορολογία εταιρειών στο κράτος μέλος εγκατάστασής του επί του εισοδήματος που προκύπτει από την πληρωμή τόκων και δικαιωμάτων. Με την προϋπόθεση αυτή επιδιώκεται να διασφαλιστεί ότι δεν παρέχεται φορολογική ελάφρυνση όταν το αντίστοιχο εισόδημα δεν υπόκειται σε φορολογία, και έτσι να κλείσει ένα «παραθυράκι» που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από φοροφυγάδες. Τέλος, προτείνεται τεχνική τροποποίηση για να αποφευχθούν καταστάσεις όπου δεν παρέχεται η απαλλαγή στις πληρωμές που πραγματοποιούνται από μόνιμη εγκατάσταση και προκύπτουν από τις δραστηριότητές της λόγω του ότι δεν αποτελούν εκπιπτόμενη από τον φόρο δαπάνη.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Από τις 24 Αυγούστου έως τις 31 Οκτωβρίου 2010, πραγματοποιήθηκε δημόσια διαβούλευση σχετικά με τις ενδεχόμενες τροποποιήσεις της οδηγίας, στη δικτυακή πύλη «Η Φωνή σας στην Ευρώπη» και στον δικτυακό τόπο της ΓΔ TAXUD. Λήφθηκαν 71 απαντήσεις από διάφορους συμφεροντούχους, μεταξύ των οποίων πολυεθνικές εταιρείες (25 απαντήσεις), μεγάλες επιχειρήσεις (3 απαντήσεις), ενώσεις επιχειρήσεων και βιομηχανιών (18 απαντήσεις), ειδικοί σε θέματα φορολογίας (16 απαντήσεις), επαγγελματικές ενώσεις (8 απαντήσεις) και ένας δημόσιος υπάλληλος από ένα κράτος μέλος. Το πρώτο συμπέρασμα από τις απαντήσεις που λήφθηκαν επιβεβαιώνει ότι υπάρχει ενδιαφέρον για τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε η Επιτροπή. Διαγράφεται μια σαφής τάση υπέρ της ανάγκης να αναληφθεί δράση και να τροποποιηθεί η οδηγία. Μόνο στο 7 % των απαντήσεων δεν κρίνεται αναγκαίο να ενημερωθεί ο κατάλογος των οντοτήτων που καλύπτονται από την οδηγία και μόνο 4 % των συμμετεχόντων δεν συμφωνούν με την αλλαγή του κατωφλίου συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο, προκειμένου να θεωρούνται οι οντότητες συνδεδεμένες. Η πλειονότητα των συμμετεχόντων επίσης εξέφρασε προτίμηση υπέρ της ευθυγράμμισης του προσωπικού πεδίου εφαρμογής της οδηγίας με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές (90 % των απαντήσεων). Από το 91 % των συμμετεχόντων εκφράστηκε ευνοϊκή γνώμη για την τροποποίηση της οδηγίας προκειμένου να μπορούν να συνυπολογίζονται οι έμμεσες συμμετοχές για τον καθορισμό του καθεστώτος συνδεδεμένης εταιρείας. Στο 87 % των απαντήσεων διατυπώθηκε θετική άποψη όσον αφορά τη μείωση του απαιτούμενου κατωφλίου συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο από 25 % σε 10 % προκειμένου να θεωρούνται οι εταιρείες συνδεδεμένες.

[8] COM(2009) 179 τελικό.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων, η Επιτροπή ενέκυψε στα προβλήματα που απορρέουν από την παρακράτηση φόρων στην πηγή επί των διασυνοριακών πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων: οικονομικές στρεβλώσεις στη συμπεριφορά των επιχειρήσεων· κόστος συμμόρφωσης λόγω των γραφειοκρατικών διατυπώσεων και καθυστερήσεις μέχρις ότου εφαρμοστεί πράγματι η φορολογική ελάφρυνση· και κίνδυνος διπλής φορολόγησης. Εξετάστηκαν διάφορες εναλλακτικές λύσεις. Απορρίφθηκε η επιλογή να μην γίνει καμία ενέργεια, διότι οι δυσκολίες που επισημάνθηκαν θα εξακολουθούσαν να στρεβλώνουν τη διαδικασία διασυνοριακής κατανομής των πόρων. Η επέκταση των ευεργετημάτων της οδηγίας σε όλες τις πληρωμές μεταξύ μη συνδεδεμένων επιχειρήσεων θα ήταν αποτελεσματική όσον αφορά τη μείωση των αρνητικών συνεπειών που περιγράφηκαν, θα ήταν όμως λιγότερο αποδοτική και μη συνεπής με άλλους στόχους για τη βελτίωση της λειτουργίας της οδηγίας: θα εξακολουθούσε η διαφορετική φορολόγηση των μερισμάτων, των τόκων και των δικαιωμάτων, άρα θα παρέμεναν οι αντίστοιχες οικονομικές στρεβλώσεις· θα συνεπαγόταν επίσης πιο απότομη μείωση των φορολογικών εσόδων των κρατών μελών· και η εφαρμογή της θα ήταν δυσχερέστερη, αφού δεν υπάρχει πείρα όσον αφορά την εναρμόνιση των διασυνοριακών πληρωμών μεταξύ μη συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Μια άλλη εναλλακτική λύση θα ήταν να ευθυγραμμιστούν οι απαιτήσεις της οδηγίας με εκείνες της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές[9] σχετικά με τη φορολογία των μερισμάτων. Αυτή ακριβώς η λύση επελέγη για την παρούσα αναδιατύπωση, εφόσον προσφέρει πιο εξισορροπημένο αποτέλεσμα: περιορίζει αποτελεσματικότερα τις οικονομικές στρεβλώσεις και δεν μειώνει τόσο πολύ τα φορολογικά έσοδα των κρατών μελών όσο η προηγούμενη εναλλακτική λύση, γεγονός το οποίο είναι σημαντικός παράγων στη σημερινή κατάσταση των δημοσίων οικονομικών. Όσον αφορά τις πληρωμές τόκων, η απώλεια αναμένεται να μην υπερβεί τα 200 έως 300 εκατομμύρια ευρώ και θα επηρεάσει τα 13 κράτη μέλη της ΕΕ που ακόμη εφαρμόζουν παρακράτηση του φόρου στην πηγή για τις εξερχόμενες πληρωμές τόκων – Βέλγιο, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λεττονία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβενία και Ηνωμένο Βασίλειο· όσον αφορά τις πληρωμές δικαιωμάτων, η απώλεια αναμένεται να μην υπερβεί τα 100 έως 200 εκατομμύρια ευρώ και θα επηρεάσει τις επτά χώρες με τα μεγαλύτερα αρνητικά ισοζύγια δικαιωμάτων ως προς το ΑΕΠ – Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Ελλάδα, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία και Σλοβακία. Όπως προαναφέρθηκε, αυτή είναι η λύση που προτιμούν οι συμφεροντούχοι που απάντησαν στη δημόσια διαβούλευση.

Η εξαίρεση των πληρωμών από τα ευεργετήματα της οδηγίας, όταν το εισόδημα δεν υπόκειται σε φορολογία από το κράτος μέλος του αποδέκτη, καθώς και η τεχνική τροποποίηση για να αποφεύγονται καταστάσεις όπου για τις πληρωμές που καταβάλλονται από μόνιμη εγκατάσταση και που προκύπτουν από τις δραστηριότητές της δεν παρέχεται η απαλλαγή λόγω του ότι δεν αποτελούν εκπιπτόμενη από τον φόρο δαπάνη, είναι μέτρα καθαρά τεχνικού χαρακτήρα των οποίων δεν μπορούν να μετρηθούν οι επιπτώσεις.

---

[9] Οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 6, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφόρων κρατών μελών, ΕΕ L 7 της 13.1.2004, σ. 41.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αρχή της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας έχει εφαρμογή, εφόσον η πρόταση δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη. Οι συντελεστές για τους φόρους που επιβάλλονται στην πηγή καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος στην εθνική του νομοθεσία, σύμφωνα με τις αντίστοιχες επιλογές του όσον αφορά τη φορολογική πολιτική. Για τις επιβαρύνσεις αυτές μπορεί να προβλέπεται μείωση ή παραίτηση από την απαίτηση στο πλαίσιο διμερών συμβάσεων περί διπλής φορολόγησης. Ωστόσο, σε κάθε επιμέρους σύμβαση καθορίζεται ο δικός της συντελεστής, ως αποτέλεσμα της συμβιβαστικής λύσης μεταξύ των δύο κρατών που την υπογράφουν. Λόγω αυτού, οι φόροι που παρακρατούνται στην πηγή ποικίλλουν ανάλογα με κάθε διμερή σχέση μεταξύ των κρατών μελών και δεν πρόκειται να υπάρξει αυθόρμητη συντονισμένη δράση από τα κράτη μέλη.

Το δεύτερο ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσον και με ποιον τρόπο οι στόχοι αυτοί θα μπορούσαν να επιτευχθούν καλύτερα με δράσεις από την ΕΕ. Ο αποχρών λόγος για δράσεις της ΕΕ απορρέει από τη διασυνοριακή φύση του προβλήματος. Σαφώς, οι δράσεις σε επίπεδο ΕΕ θα διασφαλίσουν εναρμονισμένες και συντονισμένες φορολογικές πολιτικές σε αυτόν τον συγκεκριμένο τομέα της φορολογίας. Τα κράτη μέλη θα δεσμεύονται στον ίδιο βαθμό από την απαλλαγή της παρακράτησης του φόρου στην πηγή.

Αρχή της αναλογικότητας

Οι τροποποιήσεις που προτείνονται στην παρούσα αναδιατύπωση θα πρέπει να είναι ανάλογες. Βάσει των προβλημάτων που εντοπίστηκαν, θα πρέπει να προσφέρουν λύσεις που να ανταποκρίνονται στους τεθέντες στόχους. Η κυριότερη αιτία των οικονομικών στρεβλώσεων, του κόστους συμμόρφωσης και του κινδύνου υπέρμετρης ή διπλής φορολόγησης είναι η ύπαρξη φόρων που επιβάλλονται στην πηγή. Επίσης, οι διαφορές στη φορολόγηση των διαφόρων τύπων διασυνοριακών ροών κεφαλαίων στρεβλώνουν τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων. Οι τροποποιήσεις που προτείνονται στην παρούσα αναδιατύπωση αποσκοπούν στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας και στην εφαρμογή της φορολογικής απαλλαγής σε μεγαλύτερο αριθμό περιπτώσεων. Η λύση αυτή θα συμβάλει στην επίτευξη φορολογικής ουδετερότητας, στη μείωση του κόστους συμμόρφωσης και στην εξάλειψη του κινδύνου διπλής φορολόγησης σε μεγαλύτερο αριθμό περιπτώσεων, ούτως ώστε οι οικονομικοί παράγοντες να είναι σε θέση να κατανέμουν τους πόρους αποτελεσματικότερα. Η πρωτοβουλία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών και παρέχει στα κράτη μέλη περιθώριο λήψης εθνικών αποφάσεων, εφόσον περιορίζει τα αποτελέσματά της στις διασυνοριακές πληρωμές εντός της ΕΕ.

Κατά συνέπεια, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

Απλούστευση

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, οι κανόνες που διέπουν το φορολογικό καθεστώς για διασυνοριακές πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων θεσπίζονται στις τέσσερις οδηγίες και σε δύο παραρτήματα της Πράξης Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας· δεν υπάρχει ενοποιημένο κείμενο. Η κατάσταση αυτή καταλήγει στην ύπαρξη πολύπλοκων νομικών διατάξεων για όσους χρειάζεται να συμβουλευθούν την ισχύουσα νομοθεσία. Η συγκέντρωση της υφιστάμενης νομοθεσίας σε μια ενιαία νομοθετική πράξη θα απλουστεύσει, θα

αποσαφηνίσει και θα διευκολύνει την εφαρμογή των εναρμονισμένων νομοθετικών ρυθμίσεων από τις επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα θέματα αυτά.

Η βεβαίωση του φόρου στην πηγή και οι διαδικασίες επιστροφής για την εφαρμογή της φορολογικής ελάφρυνσης, που προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία ή σε συμβάσεις περί διπλής φορολόγησης, συνεπάγεται υψηλό κόστος συμμόρφωσης. Απαιτούνται γραφειοκρατικές διαδικασίες προκειμένου να βεβαιωθεί το δικαίωμα υποβολής αίτησης για ελάφρυνση από διπλή φορολόγηση ή να πιστωθεί το ποσό του καταβληθέντος φόρου της αλλοδαπής και να μειωθεί ανάλογα ο φόρος εταιρειών που επιβάλλεται στο κράτος της φορολογικής έδρας. Επιπλέον, απαιτείται από τις εταιρείες να παρακρατήσουν τους φόρους στην πηγή και, στη συνέχεια, τους επιστρέφεται ο φόρος, εάν η φορολογική αρχή κρίνει ότι πληρούν τις προϋποθέσεις για να τύχουν απαλλαγής ή μείωσης βάσει της σύμβασης. Εξ άλλου, όταν στην παρακράτηση του φόρου στην πηγή αντιστοιχεί πίστωση φόρου στη χώρα καταγωγής, η παρακράτηση του φόρου πραγματοποιείται στην πληρωμή, ενώ η μείωσή του στο κράτος της φορολογικής έδρας είναι δυνατή μόνον αργότερα, όταν υποβληθεί η φορολογική δήλωση. Κατά συνέπεια, οι επιχειρήσεις επιβαρύνονται με κόστος ρευστότητας. Σύμφωνα με την εκτίμηση επιπτώσεων, οι πρωτοβουλίες που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση αναδιατύπωσης, με σκοπό την κατάργηση της παρακράτησης των φόρων στην πηγή στον μεγαλύτερο αριθμό περιπτώσεων, θα αποφέρουν εξοικονόμηση 38,4 έως 58,8 εκατομμυρίων ευρώ, που υπολογίζεται ότι είναι το κόστος συμμόρφωσης.

Σχολιασμός των άρθρων

- Φορολογική απαλλαγή

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 τροποποιείται. Σκοπός του είναι η απαλλαγή των πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων από φορολόγηση στην πηγή. Όταν εκδόθηκε η οδηγία, στις «Δηλώσεις προς καταχώρηση στα πρακτικά του Συμβουλίου» περιλήφθηκε η ακόλουθη φράση: «Το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφωνούν ότι τα ευεργετήματα της οδηγίας για τους τόκους και τα δικαιώματα δεν θα πρέπει να αφορούν τις εταιρείες οι οποίες απαλλάσσονται από τη φορολόγηση του εισοδήματος που καλύπτεται από την οδηγία αυτή. Το Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να προτείνει κάθε αναγκαία τροποποίηση της οδηγίας αυτής εν ευθέτω χρόνω». Στις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας αναφέρεται ότι «είναι ανάγκη να εξασφαλισθεί ότι οι πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων θα φορολογούνται μόνον μία φορά, σε ένα κράτος μέλος»[10]. Η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη του Συμβουλίου ότι δεν θα πρέπει να υπάρχουν κενά στην οδηγία που να επιτρέπουν να παρακαμφθεί η φορολόγηση των πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων. Για τον σκοπό αυτόν, ενέκρινε πρόταση, το 2003[11], επί της οποίας είχε σχεδόν επιτευχθεί συμφωνία στο Συμβούλιο ECOFIN. Η Επιτροπή απέσυρε την εν λόγω πρόταση, διότι επρόκειτο να υποβάλει την παρούσα αναδιατύπωση της οδηγίας, όπως προγραμματίστηκε στο παράρτημα ΙΙ του Προγράμματος Εργασιών της Επιτροπής για το 2010[12]. Έτσι, με την αναδιατύπωση τροποποιείται το άρθρο 1 παράγραφος 1, προκειμένου να καταστεί σαφές ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να παρέχουν τα ευεργετήματα της οδηγίας

---

10 Αιτιολογική σκέψη 3 της οδηγίας.

11 Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών, COM(2003) 841.

12 Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, Πρόγραμμα εργασιών της Επιτροπής για το 2010 – Ώρα για δράση, COM(2010) 135 τελικό.

μόνον εφόσον η σχετική πληρωμή τόκων και δικαιωμάτων δεν απαλλάσσεται από τη φορολογία εταιρειών, όταν έχει περιέλθει στον δικαιούχο στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος. Ειδικότερα, έτσι αντιμετωπίζεται η κατάσταση εταιρείας ή μόνιμης εγκατάστασης που καταβάλλει φόρο εισοδήματος, αλλά επωφελείται από ειδικό φορολογικό καθεστώς που προβλέπει απαλλαγή των πληρωμών τόκων ή δικαιωμάτων που έχουν εισπραχθεί από την αλλοδαπή. Στις περιπτώσεις αυτές, βάσει της οδηγίας, το κράτος της παρακράτησης στην πηγή δεν θα υποχρεούται να την απαλλάξει από παρακράτηση στην πηγή.

- Ορισμός του κράτους της παρακράτησης στην πηγή

Το άρθρο 1 παράγραφος 2, όπου το κράτος της παρακράτησης στην πηγή ορίζεται ως το κράτος μέλος από το οποίο πραγματοποιούνται οι πληρωμές, παραμένει αμετάβλητο.

Για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, στο άρθρο 1 παράγραφος 3 διευκρινίζεται ότι μια μόνιμη εγκατάσταση θεωρείται ότι πραγματοποιεί πληρωμή όταν η πληρωμή αντιπροσωπεύει εκπιπτόμενη από τον φόρο δαπάνη. Στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την οδηγία αναφερόταν ότι καθίσταται σαφές από τα συμφραζόμενα ότι στόχος της απαίτησης για «έκπτωση από τον φόρο» είναι να διασφαλιστεί ότι τα πλεονεκτήματα της οδηγίας ισχύουν μόνο για τις πληρωμές που αντιστοιχούν σε δαπάνες που μπορούν να αποδοθούν στη μόνιμη εγκατάσταση. Ωστόσο, η διάταξη αυτή, όπως είναι διατυπωμένη σήμερα, θα μπορούσε να εφαρμοστεί και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν χορηγείται έκπτωση για άλλους λόγους. Με την αναδιατύπωση τροποποιείται αυτή η παράγραφος, ώστε να καταστεί σαφές ότι εφαρμόζεται η οδηγία όταν η πληρωμή συνδέεται με τις δραστηριότητες που ασκούνται από τη μόνιμη εγκατάσταση.

- Ορισμός του δικαιούχου

Η έννοια του δικαιούχου προσδιορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφοι 4 και 5, οι οποίες δεν τροποποιούνται.

- Πληρωμές που καταβάλλονται ή εισπράττονται από μόνιμες εγκαταστάσεις

Το άρθρο 1 παράγραφος 6, το οποίο ρυθμίζει τις περιπτώσεις όπου οι πληρωμές καταβάλλονται ή εισπράττονται μέσω μονίμων εγκαταστάσεων, δεν τροποποιείται.

- Απαίτηση σύνδεσης

Οι παράγραφοι 7 και 10 του άρθρου 1, οι οποίες αναφέρονται στους όρους σύνδεσης μεταξύ των εταιρειών που συμμετέχουν στη συναλλαγή η οποία αποτελεί γενεσιουργό αιτία της πληρωμής, δεν τροποποιούνται.

- Πεδίο εδαφικής εφαρμογής

Τα άρθρο 1 παράγραφος 8, όπου προβλέπεται ότι η οδηγία εφαρμόζεται μόνο σε πληρωμές εντός της ΕΕ, παραμένει ως έχει.

- Φορολόγηση στο κράτος μέλος του αποδέκτη

Το άρθρο 1 παράγραφος 9, που αναφέρεται στα φορολογικά δικαιώματα του κράτους μέλους του αποδέκτη, δεν τροποποιείται.

- Διαδικασία πιστοποίησης

Οι παράγραφοι 11, 12, 13 και 14 του άρθρου 1, σχετικά με τη διαδικασία πιστοποίησης του δικαιώματος απαλλαγής, δεν τροποποιούνται.

- Διαδικασία επιστροφής

Οι παράγραφοι 15 και 16 του άρθρου 1, στις οποίες καθορίζεται η διαδικασία για την επιστροφή του παρακρατηθέντος φόρου, όταν η εταιρεία δικαιούται απαλλαγή, δεν τροποποιούνται.

- Ορισμός του τόκου και των δικαιωμάτων

Οι ορισμοί του τόκου και των δικαιωμάτων, που παρατίθενται στο άρθρο 2, παραμένουν αμετάβλητοι. Το παρόν άρθρο συγχωνεύεται με το άρθρο 3, το οποίο επίσης περιείχε ορισμούς σχετικούς με την εφαρμογή της οδηγίας.

- Ορισμός της εταιρείας

Σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο α), νυν άρθρο 2 στοιχείο γ), η οδηγία καλύπτει εταιρείες ενός κράτους μέλους οι οποίες έχουν συσταθεί με μια από τις μορφές που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, έχουν φορολογική έδρα σε ένα κράτος μέλος και υπόκεινται σε έναν από τους τύπους φόρου εισοδήματος που παρατίθενται στην οδηγία. Ο κατάλογος των οντοτήτων στις οποίες εφαρμόζεται παραπέμπει στην εθνική νομοθεσία περί εταιρειών και περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι.

Με την παρούσα αναδιατύπωση τροποποιείται το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, με σκοπό να επεκταθεί στον μέγιστο δυνατό αριθμό οντοτήτων. Για τον σκοπό αυτόν, έχουν ληφθεί ως γνώμονας δύο κριτήρια.

Κατ' αρχάς, ο κατάλογος οντοτήτων στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία είναι επί του παρόντος πιο περιορισμένος από τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές. Η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται στις διανομές κερδών και έχει τον ίδιο στόχο με την οδηγία, συγκεκριμένα να καταργήσει την παρακράτηση του φόρου στην πηγή και να εξαλείψει τον κίνδυνο διπλής φορολόγησης στην περίπτωση διασυνοριακών ροών κεφαλαίων: η οδηγία καλύπτει πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων και η οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές αφορά πληρωμές μερισμάτων. Με την τροποποίηση της οδηγίας διευρύνεται ο κατάλογός της, προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τον κατάλογο της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές. Η λύση αυτή θα συμβάλει στην ενίσχυση της φορολογικής ουδετερότητας.

Ένα από τα αποτελέσματα της τροποποίησης αυτής θα είναι η συμπερίληψη της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) και της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας στον κατάλογο εταιρειών που καλύπτονται από την οδηγία. Έτσι θα προωθηθούν οι στόχοι που επιδιώκονται με αυτές τις δύο ευρωπαϊκές νομικές μορφές εταιρειών – δημιουργία και διαχείριση εταιρειών με ευρωπαϊκή διάσταση, απαλλαγμένων από τα εμπόδια που δημιουργούν η πολυμορφία και η περιορισμένη εδαφική εφαρμογή των εθνικών διατάξεων[13]. Έτσι, η SE θα δώσει στις

[13] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) – βλ. σημείο 7 της αιτιολογικής έκθεσης – (ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του

εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη τη δυνατότητα να συσταθούν ως μια ενιαία εταιρεία βάσει του δικαίου της ΕΕ και, επομένως, να είναι σε θέση να λειτουργούν σε ολόκληρη την ΕΕ με μία σειρά κανόνων δικαίου των εταιρειών και ενοποιημένα συστήματα διοίκησης και υποβολής πληροφοριών. Μολονότι δεν υπάρχουν διατάξεις στο καταστατικό της SE που να αφορούν ειδικά τη φορολογία, βάσει της νομοθετικής πράξης απαιτείται, παρά ταύτα, να υπόκειται η SE στις «νομοθετικές διατάξεις των κρατών μελών τις εφαρμοστέες επί ανωνύμων εταιρειών που έχουν συσταθεί κατά τη νομοθεσία του κράτους της καταστατικής έδρας της SE»[14]. Οι εν λόγω ανώνυμες εταιρείες, οι οποίες απαριθμούνται στον κατάλογο του παραρτήματος του καταστατικού της SE, περιλαμβάνονται επίσης στον κατάλογο εταιρειών του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας. Άρα, στην πράξη, η SE απολαύει ήδη των ευεργετημάτων της οδηγίας, διότι απαιτείται από το κράτος μέλος όπου η SE έχει την καταστατική της έδρα να παρέχει τα ίδια ευεργετήματα με εκείνα που ισχύουν για τον αντίστοιχο εθνικό τύπο ανώνυμης εταιρείας. Ωστόσο, για λόγους σαφήνειας, αλλά και για τονιστεί η σημασία την οποία δίδει η Επιτροπή στην SE, η Επιτροπή προτείνει να αναφέρεται ρητά η SE μεταξύ των εταιρειών στον κατάλογο του παραρτήματος της οδηγίας[15].

Ομοίως, ούτε το καταστατικό της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας περιέχει ειδικές διατάξεις περί φορολογίας[16], άρα εφαρμόζεται η φορολογική νομοθεσία των κρατών μελών και της ΕΕ. Η Επιτροπή θεωρεί σημαντικό να υποστηριχθεί αυτός ο νέος τύπος εταιρείας και να διαμορφωθεί το πλαίσιο που θα προσφέρει στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αξιοποιήσουν κατά τον βέλτιστο τρόπο αυτή τη νομική μορφή. Η ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία θα τύχει της ιδίας μεταχείρισης όπως οι συνεταιρισμοί στο κράτος μέλος της καταστατικής της έδρας και επομένως, έμμεσα, των ευεργετημάτων της οδηγίας, τα οποία παρέχονται στους εθνικούς τύπους συνεταιρισμών που ήδη καλύπτονται από την οδηγία. Αν και ορισμένοι εξ αυτών ήδη περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος της οδηγίας, προτείνεται να συμπεριληφθούν στο νέο παράρτημα περισσότεροι συνεταιρισμοί αυτού του είδους. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, η Επιτροπή προτείνει να συμπεριληφθεί και η ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία στον κατάλογο εταιρειών. Μολονότι, όπως και στην περίπτωση της ευρωπαϊκής εταιρείας, η προσθήκη στον κατάλογο θεωρείται μάλλον ένδειξη της σημασίας που δίδει η Επιτροπή στην ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία, με το μέτρο αυτό διασφαλίζεται ότι η ευρωπαϊκή συνεταιριστική εταιρεία θα επωφεληθεί από όλα τα ευεργετήματα της οδηγίας, ούτως ώστε να αποφευχθεί οποιαδήποτε αβεβαιότητα ή αμφιβολία.

Δεύτερον, υπάρχουν ορισμένες εθνικές καταχωρίσεις στον κατάλογο του παραρτήματος της οδηγίας οι οποίες είναι ευρύτερης εμβέλειας από τις καταχωρίσεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές. Πρόκειται για τις καταχωρίσεις που αντιστοιχούν στην Τσεχική Δημοκρατία, την Κύπρο, τη Σλοβενία και την Σλοβακία. Για τις περιπτώσεις αυτές, δεν τροποποιείται ο κατάλογος, επειδή κρίνεται ότι οι νομικές μορφές που ήδη απολαύουν των ευεργετημάτων της οδηγίας δεν θα πρέπει να στερηθούν το εναρμονισμένο φορολογικό καθεστώς. Ειδάλλως, θα κλονιζόταν η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους και θα

καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας – βλ. σημείο 6 της αιτιολογικής έκθεσης – (ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 1).

14 Άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001.

15 Η ίδια προσέγγιση ακολουθείται και στις προτάσεις για την τροποποίηση της οδηγίας για τις μητρικές και τις θυγατρικές (90/434/ΕΟΚ) και της οδηγίας για τις συγχωνεύσεις (90/435/ΕΟΚ), όπου η ευρωπαϊκή εταιρεία αναφέρεται ρητά μεταξύ των εταιρειών στον κατάλογο εταιρειών που καλύπτονται από τις οδηγίες.

16 Αιτιολογική σκέψη 16 του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας.

είχαν να αντιμετωπίσουν τα φορολογικά εμπόδια στην εσωτερική αγορά, τα οποία ακριβώς επιδιώκεται να εξαλειφθούν δυνάμει της ΣΛΕΕ και της οδηγίας.

Υπάρχουν επίσης ορισμένες καταχωρίσεις που δεν τροποποιούνται, διότι είναι ταυτόσημες με τις καταχωρίσεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές. Πρόκειται για τις οντότητες της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Πορτογαλίας, της Ρουμανίας, της Φινλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου.

Εξ άλλου, πρέπει να ενημερωθεί ο κατάλογος και θα πρέπει να αφαιρεθούν από τον κατάλογο δύο οντότητες, εφόσον δεν υπάρχουν πλέον. Πρόκειται για τη γερμανική «bergrechtliche Gewerkschaft» και την ουγγρική «közhasznú társaság».

Με την παρούσα αναδιατύπωση θα αντικατασταθεί επίσης ο κατάλογος των φόρων στους οποίους πρέπει να υπόκεινται οι εταιρείες, ο οποίος σήμερα περιλαμβάνεται στο άρθρο 3 στοιχείο α) σημείο iii) και θα προστεθεί ως παράρτημα Ι μέρος Β.

- Ορισμός της συνδεδεμένης εταιρείας

Σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο β), επί του παρόντος θεωρείται ότι υπάρχει σύνδεση όταν μία από τις εταιρείες κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο της άλλης εταιρείας ή όταν μια τρίτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πληρώτριας όσο και της αποδέκτριας εταιρείας. Τα κράτη μέλη δύνανται, εάν το επιθυμούν, να προβλέψουν επίπεδο συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο χαμηλότερο από 25 % προκειμένου να προσδιορίσουν κατά πόσον μια εταιρεία ασκεί επαρκή έλεγχο σε άλλη. Συν τοις άλλοις, μπορούν να αντικαταστήσουν το κριτήριο της ελάχιστης συμμετοχής στο κεφάλαιο με το κριτήριο της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου.

Αυτό το κατώφλι συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο είναι υψηλότερο από το προβλεπόμενο στην οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες, όπου απαιτείται μόνο άμεση ή έμμεση συμμετοχή 10 %. Με την αναδιατύπωση τροποποιείται η παρούσα διάταξη, ώστε να ευθυγραμμιστούν οι απαιτήσεις της οδηγίας όσον αφορά τη σύνδεση με τις προβλεπόμενες στην οδηγία για τις μητρικές και τις θυγατρικές. Επομένως, το κατώφλι άμεσης συμμετοχής 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο μειώνεται σε κατώφλι άμεσης ή έμμεσης συμμετοχής 10 % στο μετοχικό κεφάλαιο. Με αυτό το νέο κατώφλι αναμένεται να αποφευχθούν ορισμένες οικονομικές στρεβλώσεις που προκύπτουν από το διαφορετικό πεδίο εφαρμογής των δύο οδηγιών. Η εν λόγω διάταξη αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 2 στοιχείο δ).

- Ορισμός της μόνιμης εγκατάστασης

Το άρθρο 2 στοιχείο γ), που περιέχει τον ορισμό της μόνιμης εγκατάστασης, αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 2 στοιχείο ε), αλλά το περιεχόμενό του παραμένει αμετάβλητο.

- Εξαίρεση των πληρωμών για τόκους και δικαιώματα

Το άρθρο 4, που προβλέπει εξαίρεση των πληρωμών που προκύπτουν από συναλλαγές υβριδικού χαρακτήρα από το πεδίο ορισμού των τόκων και δικαιωμάτων, αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 3, αλλά δεν τροποποιείται.

- Απάτη και κατάχρηση

Το άρθρο 5, που αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 4, περιέχει διατάξεις για την αντιμετώπιση των καταχρήσεων και δεν τροποποιείται με την παρούσα αναδιατύπωση.

- Μεταβατικές ρυθμίσεις

Το άρθρο 6, που αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 5, δεν τροποποιείται ως προς την ουσία. Προσαρμόζεται μόνον η διατύπωση, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι μεταβατικές ρυθμίσεις που προβλέπονται για τη Βουλγαρία στην αντίστοιχη Πράξη Προσχώρησης και να διαγραφεί η μνεία της Σλοβακίας, η οποία έπαυσε να επωφελείται από μεταβατική παρέκκλιση από την 1η Μαΐου 2006.

- Επανεξέταση

Βάσει του άρθρου 8, η Επιτροπή όφειλε να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας. Η έκθεση αυτή υποβλήθηκε στον Απρίλιο του 2009. Η εν λόγω διάταξη αλλάζει αρίθμηση και γίνεται άρθρο 7, επικαιροποιείται και καθορίζει νέα προθεσμία για την επανεξέταση των επιπτώσεων της οδηγίας, όπως και για να εξακριβωθεί πώς επιτυγχάνονται οι στόχοι της. Τέσσερα έτη μετά την εφαρμογή της, η Επιτροπή πρόκειται να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο ECOFIN και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις επιπτώσεις της παρούσας αναδιατύπωσης.

- Ρήτρα οριοθέτησης

Το άρθρο 8 είναι τυποποιημένη διάταξη φορολογικής εναρμόνισης. Η οδηγία καθορίζει τις ελάχιστες υποχρεώσεις όσον αφορά τη φορολόγηση των διασυνοριακών πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων, αλλά δεν αποκλείει άλλα ευνοϊκότερα καθεστώτα που προβλέπονται σε εθνικούς νόμους ή σε συμβάσεις περί διπλής φορολόγησης.

- Μεταφορά, κατάργηση, έναρξη ισχύος και αποδέκτες

Τα άρθρα 6, 9, 10 και 11 είναι τυποποιημένες διατάξεις που χρησιμοποιούνται ειδικά στις περιπτώσεις αναδιατύπωσης. Το άρθρο 12 είναι τυποποιημένη διάταξη, που ορίζει ότι η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα αναδιατύπωση δεν έχει καμία δημοσιονομική επίπτωση για την ΕΕ.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

2011/0314 (CNS)

Τροποποιημένη πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών

(αναδιατύπωση)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για ~~την ίδρυση~~ ⌦ τη λειτουργία ⌫ της Ευρωπαϊκής ~~Κοινότητας~~ ⌦ Ένωσης ⌫, και ιδίως το άρθρο ~~94~~ ⌦ 115 ⌫,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[17],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[18],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

⇩ νέο

(1) Η οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών[19] έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.

[17] ΕΕ C της , σ. .
[18] ΕΕ C της , σ. .
[19] ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 49.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 1 (προσαρμοσμένο)

(2) Σε μια ~~ενιαία~~ ⌦ εσωτερική ⌫ αγορά που έχει τα χαρακτηριστικά εγχώριας αγοράς, οι συναλλαγές μεταξύ εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε φορολογικό καθεστώς λιγότερο ευνοϊκό από αυτό που ισχύει για τις ίδιες πράξεις όταν αυτές εκτελούνται μεταξύ εταιρειών του ίδιου κράτους μέλους.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 2

(3) Η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται προς το παρόν όσον αφορά τις καταβολές τόκων και δικαιωμάτων. Οι εθνικές φορολογικές νομοθεσίες, σε συνδυασμό, κατά περίπτωση, με διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, ενδέχεται να μην διασφαλίζουν πάντοτε την εξάλειψη των φαινομένων διπλής φορολογίας, και ~~ότι~~ η εφαρμογή τους συνεπάγεται συχνά επαχθείς διοικητικές διατυπώσεις και ταμειακές επιβαρύνσεις για τις οικείες επιχειρήσεις.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 4

(4) Η κατάργηση της φορολόγησης των πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων στα κράτη μέλη όπου προκύπτουν, είτε με παρακράτηση στην πηγή είτε με είσπραξη έπειτα από βεβαίωση, αποτελεί την πλέον ενδεδειγμένη μέθοδο για την εξάλειψη των προαναφερθεισών διατυπώσεων και επιβαρύνσεων και για τη διασφάλιση της ίσης φορολογικής μεταχείρισης μεταξύ εθνικών και διασυνοριακών συναλλαγών. Παρίσταται ιδιαίτερη ανάγκη να καταργηθούν οι φόροι αυτοί για τις πληρωμές που πραγματοποιούνται τόσο μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών, όσο και μεταξύ μονίμων εγκαταστάσεων τέτοιων εταιρειών.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 3
⇨ νέο

(5) Είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι οι πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων θα φορολογούνται μόνον μία φορά σε ένα κράτος μέλος ⇨ και ότι τα ευεργετήματα της οδηγίας θα πρέπει να παρέχονται μόνον όταν το εισόδημα που προκύπτει από την πληρωμή υπόκειται πράγματι σε φορολογία στο κράτος μέλος της αποδέκτριας εταιρείας ή στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η αποδέκτρια μόνιμη εγκατάσταση ⇦.

⇩ νέο

(6) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον στις εταιρείες οι οποίες έχουν συσταθεί με μία από τις νομικές μορφές που απαριθμούνται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι μέρος Α και ο σκοπός θα πρέπει να είναι να επεκταθεί αυτός ο κατάλογος ώστε να καλύπτει όσο το δυνατόν περισσότερες φορολογούμενες εταιρείες.

(7) Προκειμένου να διευρυνθεί ο κατάλογος οντοτήτων στις οποίες θα πρέπει να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία, μπορούν να ληφθούν ως γνώμονας δύο κριτήρια. Πρώτον, παρατηρείται ότι πολλές από τις καταχωρίσεις στον εν λόγω κατάλογο είναι στενότερης εμβέλειας από τις καταχωρίσεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών[20]. Είναι σημαντικό να ευθυγραμμιστούν οι δύο κατάλογοι και να επεκταθεί ο κατάλογος του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας.

(8) Δεύτερον, υπάρχουν ορισμένες καταχωρίσεις στον κατάλογο του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας οι οποίες είναι ταυτόσημες ή ευρύτερης εμβέλειας από τις καταχωρίσεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία 90/435/ΕΟΚ και δεν θα πρέπει να τροποποιηθούν, ούτως ώστε οι εν λόγω οντότητες να εξακολουθήσουν να επωφελούνται από τα ευεργετήματα της παρούσας οδηγίας.

(9) Βάσει του ορισμού των συνδεδεμένων εταιρειών στην παρούσα οδηγία, απαιτείται ελάχιστη άμεση συμμετοχή 25 %, ενώ στην οδηγία 90/435/ΕΟΚ προβλέπεται απαλλαγή για τις διανομές κερδών στην περίπτωση άμεσης ή έμμεσης συμμετοχής 10 %. Το εναρμονισμένο φορολογικό καθεστώς για τις πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων θα πρέπει να συντονιστεί με το καθεστώς της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ και θα πρέπει να μειωθούν οι απαιτήσεις συμμετοχής στο κεφάλαιο, βάσει της παρούσας οδηγίας, σε άμεσες ή έμμεσες συμμετοχές 10 %.

(10) Βάσει της φορολογικής απαλλαγής που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, στην περίπτωση πληρωμών που πραγματοποιούνται από μόνιμες εγκαταστάσεις, επιβάλλεται να αντιπροσωπεύουν οι πληρωμές αυτές εκπιπτόμενη από τον φόρο δαπάνη για τη μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται, διότι το αποτέλεσμα θα ήταν να μην παρέχονται τα ευεργετήματα της παρούσας οδηγίας σε περίπτωση άρνησης της έκπτωσης, ακόμη και στην περίπτωση που οι πληρωμές συνδέονται με τις δραστηριότητές της. Είναι σημαντικό να αποσαφηνιστεί ότι η απαλλαγή ισχύει στις περιπτώσεις που η πληρωμή αντιπροσωπεύει δαπάνη που πραγματοποιείται για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων της μόνιμης εγκατάστασης.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 5

(11) Οι σχετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο για το ενδεχόμενο ποσό των τόκων ή των δικαιωμάτων το οποίο θα είχε συμφωνηθεί από τον οφειλέτη και τον δικαιούχο, αν δεν υπήρχε μεταξύ τους ειδική σχέση.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 6

(12) Είναι επιπλέον απαραίτητο να μην εμποδίζονται τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα καταστολής των φαινομένων απάτης και καταχρήσεων.

---

[20] ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 6.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 7 (προσαρμοσμένο)

(13) Για δημοσιονομικούς λόγους είναι σκόπιμο να παρασχεθεί ⊠ στη Βουλγαρία, ⊠ ~~σ~~στην Ελλάδα και την Πορτογαλία το ευεργέτημα μιας μεταβατικής περιόδου, ούτως ώστε τα εν λόγω κράτη μέλη να μπορέσουν να μειώσουν βαθμηδόν τους φόρους επί των πληρωμών τόκων και δικαιωμάτων, είτε αυτοί παρακρατούνται στην πηγή είτε εισπράττονται έπειτα από βεβαίωση, μέχρις ότου να μπορούν να εφαρμόσουν τις διατάξεις του άρθρου 1.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 8

(14) Θα πρέπει να επιτραπεί για δημοσιονομικούς λόγους στην Ισπανία, η οποία εισήγαγε σχέδιο για να ενισχύσει το ισπανικό τεχνολογικό δυναμικό, να μην εφαρμόζει κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου τις διατάξεις του άρθρου 1 για καταβολή δικαιωμάτων.

↓ 2004/76/ΕΚ αιτιολογικές σκέψεις 2 και 3 (προσαρμοσμένο)

(15) Η εφαρμογή της ⊠ παρούσας ⊠ οδηγίας ~~2003/49/ΕΚ~~ ενδέχεται να προκαλέσει δημοσιονομικές δυσκολίες στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Λεττονία, στη Λιθουανία~~,~~ ⊠ και ⊠ στην Πολωνία ~~και στη Σλοβακία~~, λαμβανομένων υπόψη των συντελεστών για τους φόρους που επιβάλλονται στην πηγή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και των φορολογικών συμβάσεων σχετικά με το εισόδημα και την ακίνητη περιουσία και τα σχετικά φορολογικά έσοδα.

(16) Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να επιτραπεί στα εν λόγω ~~υπό προσχώρηση~~ κράτη ⊠ μέλη ⊠ , προσωρινά, μέχρι την ημερομηνία ~~έναρξης της ισχύος~~ εφαρμογής που προβλέπεται ~~με~~ στο άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, ~~σχετικά με τη φορολόγηση των τόκων από τις καταθέσεις~~ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις[21], να μην εφαρμόζουν ~~ορισμένες από~~ τις διατάξεις ⊠ του άρθρου 1 ⊠ της ⊠ παρούσας ⊠ οδηγίας ~~2003/49/ΕΚ~~ οι οποίες αφορούν, στην περίπτωση της Λεττονίας και της Λιθουανίας, πληρωμές τόκων και δικαιωμάτων και, στην περίπτωση της ~~Τσεχίας~~ Τσεχικής Δημοκρατίας~~,~~ ⊠ και ⊠ της Πολωνίας ~~και της Σλοβακίας~~, μόνον πληρωμές σε σχέση με δικαιώματα.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 9 (προσαρμοσμένο) ⇨ νέο

(17) Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο ⇨ και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⇦ σχετικά με ~~την εφαρμογή~~ ⇨ τις επιπτώσεις ⇦ της ⊠ παρούσας ⊠ οδηγίας τρία έτη μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της, προκειμένου να

[21] ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 38.

⇨ εξακριβωθεί πώς επιτυγχάνονται οι επιδιωκόμενοι στόχοι ⇦ ~~επεκταθεί η ισχύς της σε άλλες εταιρείες ή επιχειρήσεις, και να επανεξετασθεί το πεδίο εφαρμογής του ορισμού των τόκων και δικαιωμάτων με σκοπό να επιτευχθεί η αναγκαία σύγκλιση των σχετικών διατάξεων στις εθνικές νομοθεσίες και στις διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες που αφορούν τη διπλή φορολόγηση~~.

↓ 2003/49/ΕΚ αιτιολογική σκέψη 10 (προσαρμοσμένο)

(18) Δεδομένου ότι ο στόχος της προτεινομένης δράσης, δηλαδή η δημιουργία κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών, ~~δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά~~ είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και ~~μπορούν~~ δύναται συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε ~~κοινοτικό~~ επίπεδο ⌦ Ένωσης ⌫, η ~~Κοινότητα~~ ⌦ Ένωση ⌫ μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ⌦ για την Ευρωπαϊκή Ένωση ⌫. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας ~~του ιδίου άρθρου~~ όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα ~~απολύτως~~ αναγκαία όρια για την επίτευξη του ~~σκοπού~~ στόχου αυτού.

⇩ νέο

(19) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας των προϋπαρχουσών οδηγιών. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται κατ' ουσία απορρέει από τις προϋπάρχουσες οδηγίες.

(20) Η παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ, μέρος Β,

---

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο) ⇨ νέο

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και διαδικασία

1. Οι πληρωμές τόκων ή δικαιωμάτων που ανακύπτουν σε ένα κράτος μέλος απαλλάσσονται από ενδεχόμενους φόρους επ' αυτών στο εν λόγω κράτος ⌦ μέλος ⌫ (είτε παρακρατούνται στην πηγή είτε εισπράττονται κατόπιν βεβαιώσεως), εφόσον ο δικαιούχος των τόκων ή των δικαιωμάτων είναι εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος ⇨ και υπόκειται πράγματι σε φορολογία του εισοδήματος που προκύπτει από τις εν λόγω πληρωμές σε αυτό το άλλο κράτος μέλος ⇦.

2. Η πληρωμή που πραγματοποιείται από εταιρεία κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους ευρισκόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος λογίζεται ότι διενεργείται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος («κράτος της παρακράτησης στην πηγή»).

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

3. Μια μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως πληρωτής τόκων ή δικαιωμάτων μόνον εφόσον οι πληρωμές αυτές αντιπροσωπεύουν ~~εκπιπτόμενη από το φόρο~~ δαπάνη ⇨ που πραγματοποιείται ⇦ για ⇨ τους σκοπούς των δραστηριοτήτων ⇦ της μόνιμης εγκατάστασης ~~στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται~~.

↓ 2003/49/ΕΚ

4. Εταιρεία ενός κράτους μέλους λογίζεται ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων μόνον εφόσον δέχεται τις πληρωμές για δικό της λογαριασμό και όχι με την ιδιότητα του αντιπροσώπου, όπως του καταπιστευτικού διαχειριστή ή του εξουσιοδοτημένου υπογράφοντα εξ ονόματος άλλου προσώπου.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

5. Η μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων:

α) εφόσον η απαίτηση, το δικαίωμα ή η χρήση πληροφοριών που οδηγούν σε πληρωμές τόκων ή δικαιωμάτων ευρίσκονται σε πραγματική συνάφεια με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση· και

β) εφόσον οι πληρωμές των τόκων και δικαιωμάτων αντιπροσωπεύουν εισόδημα για το οποίο η μόνιμη εγκατάσταση υπόκειται, στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο ~~άρθρο 3 στοιχείο α) σημείο iii)~~ ⌦ παράρτημα I μέρος B ⌫ ή, στην περίπτωση του Βελγίου, στον «impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders» ή, στην περίπτωση της Ισπανίας, στον «Impuesto sobre la Renta de no Residentes» ή σε άλλον φόρο πανομοιότυπο ή εν πολλοίς παρόμοιο με αυτούς, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, επιπροσθέτως ή σε αντικατάσταση των εν λόγω υφιστάμενων φόρων.

↓ 2003/49/ΕΚ

6. Όταν μια μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους λογίζεται ως πληρωτής ή ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων, κανένα άλλο μέρος της εταιρείας δεν λογίζεται ως πληρωτής ή ως δικαιούχος των εν λόγω τόκων ή δικαιωμάτων για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον εφόσον η εταιρεία που είναι πληρωτής τόκων ή δικαιωμάτων, ή η εταιρεία μόνιμη εγκατάσταση της οποίας λογίζεται ως πληρωτής, είναι συνδεδεμένη εταιρεία της εταιρείας που είναι δικαιούχος των εν λόγω πληρωμών ή της οποίας η μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως δικαιούχος των εν λόγω τόκων ή δικαιωμάτων.

8. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όταν καταβάλλονται τόκοι ή δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε τρίτο κράτος και η επιχειρηματική δραστηριότητα της εταιρείας διεξάγεται εν όλω ή εν μέρει μέσω της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.

9. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει κατά κανέναν τρόπο ένα κράτος μέλος, κατά την εφαρμογή του φορολογικού του δικαίου, να λαμβάνει υπόψη του τους τόκους και τα δικαιώματα που εισπράττουν οι εταιρείες του, οι μόνιμες εγκαταστάσεις των εταιρειών του ή οι μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών οι ευρισκόμενες στο έδαφός του.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

10. Ένα κράτος μέλος έχει την εναλλακτική δυνατότητα να μην εφαρμόσει την παρούσα οδηγία σε εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους, εφόσον οι όροι που τίθενται στο άρθρο ~~3~~ ⌦ 2 ⌫ στοιχείο ~~β)~~ ⌦ δ) ⌫ δεν ετηρήθησαν επί συνεχή περίοδο δύο ετών τουλάχιστον.

11. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί να απαιτεί να πιστοποιείται η πλήρωση των προϋποθέσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο ~~3~~ ⌦ 2 ⌫ κατά τη στιγμή της πληρωμής των τόκων ή δικαιωμάτων με βεβαίωση. Εάν η πλήρωση των προϋποθέσεων αυτών δεν βεβαιώθηκε κατά τη στιγμή της πληρωμής, το κράτος μέλος δικαιούται να απαιτήσει παρακράτηση του φόρου στην πηγή.

12. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί να εξαρτήσει την απαλλαγή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από απόφασή του με την οποία παραχωρεί τρέχουσα απαλλαγή βάσει βεβαιώσεως που πιστοποιεί την πλήρωση των προϋποθέσεων του παρόντος άρθρου και του άρθρου ~~3~~ ⌦ 2 ⌫ . Η σχετική απόφαση λαμβάνεται το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή της βεβαίωσης και των συμπληρωματικών πληροφοριών που το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί ευλόγως να απαιτήσει, και ισχύει επί ένα έτος τουλάχιστον από τη λήψη της.

13. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 11 και 12, η βεβαίωση που παρέχεται ισχύει, για κάθε σύμβαση πληρωμής, επί ένα έτος τουλάχιστον από την ημερομηνία χορήγησης, αλλά όχι πλέον των τριών ετών, και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) πιστοποίηση της φορολογικής έδρας της αποδέκτριας εταιρείας και, εφόσον απαιτείται, ύπαρξη μόνιμης εγκατάστασης που πιστοποιείται από τη φορολογική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη φορολογική της έδρα η αποδέκτρια εταιρεία ή στο οποίο ευρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση·

β) δικαιώματα της αποδέκτριας εταιρείας σύμφωνα με την παράγραφο 4 ή ύπαρξη των συνθηκών της παραγράφου 5, εφόσον ο αποδέκτης της πληρωμής είναι μόνιμη εγκατάσταση·

γ) πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου ~~3 στοιχείο α) σημείο iii)~~ ⌦ 2 στοιχείο γ) σημείο iii) ⌫ όσον αφορά την αποδέκτρια εταιρεία·

δ) ελάχιστη συμμετοχή ή πλήρωση του κριτηρίου της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου σύμφωνα με το άρθρο ~~3~~ ⌦ 2 ⌫ στοιχείο ~~β)~~ ⌦ δ) ⌫ ·

ε) την περίοδο~~ς~~ κατά την οποία υπήρξε η συμμετοχή σύμφωνα με το στοιχείο δ).

Επιπλέον, τα κράτη μέλη δύνανται να ζητούν τη νομική αιτιολόγηση των πληρωμών σύμφωνα με τη σύμβαση (π.χ. δάνειο ή σύμβαση άδειας εκμετάλλευσης).

↓ 2003/49/ΕΚ

14. Εάν οι προϋποθέσεις της απαλλαγής παύσουν να πληρούνται, η αποδέκτρια εταιρεία ή η μόνιμη εγκατάσταση ενημερώνει αμέσως την πληρώτρια εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση και, εάν αυτό απαιτείται από το κράτος της παρακράτησης στην πηγή, την αρμόδια αρχή αυτού του κράτους.

15. Εάν η πληρώτρια εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση έχει παρακρατήσει φόρο στην πηγή, ενώ εδικαιούτο απαλλαγή σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δικαιούται να ζητήσει την επιστροφή του στην πηγή. Το κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει την υποβολή των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 13. Η αίτηση για επιστροφή του φόρου πρέπει να υποβληθεί εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή διαρκεί τουλάχιστον δύο έτη από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκαν οι τόκοι ή τα δικαιώματα.

16. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή υποχρεούται να επιστρέψει το υπερβάλλον ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε στην πηγή εντός έτους από τη δέουσα παραλαβή της αίτησης και των συμπληρωματικών πληροφοριών που μπορεί ευλόγως να απαιτήσει. Εάν ο παρακρατηθείς φόρος δεν έχει επιστραφεί εντός της προθεσμίας αυτής, η αποδέκτρια εταιρεία ή η μόνιμη εγκατάσταση μπορεί, από τη λήξη της προθεσμίας του ενός έτους, να απαιτήσει τόκους επί του επιστρεπτέου φόρου, με επιτόκιο ίσο προς εκείνο που εφαρμόζεται σε ανάλογες περιπτώσεις σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους παρακράτησης στην πηγή.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 2

Ορισμ ⌦ οί ⌫

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ⌦ , ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί ⌫ :

α) «τόκος»: ~~νοείται~~ εισόδημα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, ασφαλισμένες ή μη με υποθήκη και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδίως εισόδημα από τίτλους και εισόδημα από ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων πρόσθετων ωφελημάτων και ανταμοιβών που απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα· επιβαρύνσεις λόγω υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι·

β) «δικαιώματα»: ~~νοούνται~~ οι πληρωμές πάσης φύσεως που λαμβάνονται σε αντάλλαγμα της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και λογισμικού, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, σχεδίων ή υποδειγμάτων, σχεδιαγραμμάτων, απόρρητων χημικών τύπων ή μεθόδων κατεργασίας, ή σε αντάλλαγμα πληροφοριών που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική πείρα. Οι πληρωμές για τη

χρήση ή για το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού θεωρούνται ως δικαιώματα·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

γ) «εταιρεία κράτους μέλους»: ~~νοείται~~ κάθε εταιρεία:

i) η οποία έχει συσταθεί με μια από τις μορφές που αναφέρονται στο παράρτημα Ι μέρος Α· και

ii) η οποία, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία ενός κράτους μέλους, θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος και η οποία δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα εκτός ⌦ της Ένωσης ⌫ ~~Κοινότητας~~, κατά την έννοια ενδεχόμενης σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας εισοδήματος που έχει συναφθεί με τρίτο κράτος· και

iii) η οποία υπόκειται σε έναν από τους ~~παρακάτω~~ φόρους ⌦ που παρατίθενται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι μέρος Β ⌫, χωρίς να έχει τύχει απαλλαγής από αυτόν, ή σε άλλο φόρο πανομοιότυπο ή εν πολλοίς παρόμοιο με αυτούς, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, επιπροσθέτως ή σε αντικατάσταση των εν λόγω υφιστάμενων φόρων:

↓ 2003/49/ΕΚ

– ~~impôt des sociétés/vennootschapsbelasting στο Βέλγιο,~~

– ~~selskabsskat στη Δανία,~~

– ~~Körperschaftsteuer στη Γερμανία,~~

– ~~φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων στην Ελλάδα,~~

– ~~impuesto sobre sociedades στη Ισπανία,~~

– ~~impôt sur les sociétés στη Γαλλία,~~

– ~~corporation tax στην Ιρλανδία,~~

– ~~imposta sul reddito delle persone giuridiche στην Ιταλία,~~

– ~~impôt sur le revenu des collectivités στο Λουξεμβούργο,~~

– ~~vennootschapsbelasting στις Κάτω Χώρες,~~

– ~~Körperschaftsteuer στην Αυστρία,~~

– ~~imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas στην Πορτογαλία,~~

– ~~yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund στη Φινλανδία,~~

– ~~statlig inkomstskatt στη Σουηδία,~~

– ~~corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο,~~

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– ~~Daň z příjmů právnických osob στην Τσεχική Δημοκρατία,~~

– ~~Tulumaks στην Εσθονία,~~

– ~~Φόρος εισοδήματος στην Κύπρο,~~

– ~~Uzņēmumu ienākuma nodoklis στη Λετονία,~~

– ~~Pelno mokestis στη Λιθουανία,~~

– ~~Társasági adó στην Ουγγαρία,~~

– ~~Taxxa fuq l-income στη Μάλτα,~~

– ~~Podatek dochodowy od osób prawnych στην Πολωνία,~~

– ~~Davek od dobička pravnih oseb στη Σλοβενία,~~

– ~~Daň z príjmov právnických osôb στη Σλοβακία.~~

↓ 2006/98/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα σημ. 9 στοιχ. α)

– ~~корпоративен данък στη Βουλγαρία,~~

– ~~impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți στη Ρουμανία.~~

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

δ) μια εταιρεία θεωρείται «συνδεδεμένη» με άλλη εταιρεία εφόσον, τουλάχιστον:

i) η πρώτη εταιρεία κατέχει ~~άμεσα~~ ελάχιστη συμμετοχή ~~25~~ ⇨ 10 ⇦ % στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης εταιρείας, ή

ii) η δεύτερη εταιρεία κατέχει ~~άμεσα~~ ελάχιστη συμμετοχή ~~25~~ ⇨ 10 ⇦ % στο μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εταιρείας, ή

iii) μια τρίτη εταιρεία κατέχει ~~άμεσα~~ ελάχιστη συμμετοχή ~~25~~ ⇨ 10 ⇦ % στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης εταιρείας.

Οι συμμετοχές πρέπει να αφορούν μόνον εταιρείες εγκατεστημένες στην ~~Κοινότητα~~ ⌦ Ένωση ⌫ .

Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να αντικαθιστούν το κριτήριο του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής στο κεφάλαιο με το κριτήριο της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου·

ε) ~~με τον όρο~~ «μόνιμη εγκατάσταση»: ~~νοείται~~ μια πάγια επιχειρηματική οντότητα ευρισκόμενη σε κράτος μέλος, μέσω της οποίας διεξάγεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει η επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας άλλου κράτους μέλους.

↓ 2003/49/ΕΚ

Άρθρο 3

Εξαίρεση των πληρωμών για τόκους ή δικαιώματα

1. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή δεν υποχρεούται να υπάγει στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) πληρωμές οι οποίες θεωρούνται διανομή κερδών ή επιστροφή κεφαλαίου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους της παρακράτησης στην πηγή·

β) πληρωμές λόγω απαιτήσεων που παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη·

γ) πληρωμές λόγω απαιτήσεων οι οποίες παρέχουν στον πιστωτή το δικαίωμα να ανταλλάξει το δικαίωμα είσπραξης τόκων το οποίο έχει με δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη·

δ) πληρωμές λόγω απαιτήσεων που δεν περιλαμβάνουν πρόβλεψη για την εξόφληση του βασικού ποσού ή στις οποίες η εξόφληση προβλέπεται μετά την πάροδο πλέον των 50 ετών από την ημερομηνία γένεσης της απαίτησης.

2. Οσάκις, λόγω της ειδικής σχέσης που υπάρχει μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου των τόκων ή των δικαιωμάτων ή μεταξύ ενός εξ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων ή των δικαιωμάτων υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί από τον οφειλέτη και τον δικαιούχο εάν δεν υπήρχε η ειδική αυτή σχέση, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται μόνον ως προς το τελευταίο αυτό ποσό, εάν υφίσταται.

Άρθρο 4

Απάτη και κατάχρηση

1. Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει την εφαρμογή εσωτερικών ή βασιζομένων σε συμφωνίες διατάξεων που απαιτούνται για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε περιπτώσεις συναλλαγών που έχουν ως κύριο κίνητρο, ή ως ένα από τα κύρια κίνητρα, τη φοροδιαφυγή ή τη φοροαποφυγή ή την κατάχρηση, να ~~άρουν~~ αίρουν το ευεργέτημα της παρούσας οδηγίας ή να ~~αρνηθούν~~ αρνούνται την εφαρμογή της.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1

Άρθρο 5

Μεταβατικές διατάξεις για ⊠ τη Βουλγαρία ⊠ , →1 την Τσεχική Δημοκρατία ← , την Ελλάδα, την Ισπανία, →1 τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ← [ι] και την Πορτογαλία ~~και την Σλοβακία~~

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1

1. Η Ελλάδα, →1 η Λεττονία, η Πολωνία ← και η Πορτογαλία έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 1 ⊠ της παρούσας οδηγίας ⊠ μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής που ~~αναφέρει~~ προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ ~~του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τη φορολογία του εισοδήματος εξ αποταμιεύσεων υπό μορφή τόκων~~. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου οκτώ ετών από την ανωτέρω ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 10 % κατά τα πρώτα τέσσερα έτη και το 5 % κατά τα τελευταία τέσσερα έτη.

↓ 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1 (προσαρμοσμένο)

Η Λιθουανία εξουσιοδοτείται να μην εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 1 ⊠ της παρούσας οδηγίας ⊠ μέχρι την ημερομηνία ~~έναρξης της ισχύος~~ εφαρμογής, που προβλέπεται ~~από~~ στο άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου έξι ετών από την ανωτέρω ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 %. Ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10 % κατά τα τέσσερα πρώτα έτη της μεταβατικής περιόδου των έξι ετών· κατά τα δύο επόμενα έτη, δε, ο συντελεστής του φόρου επί των εν λόγω τόκων δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 %.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1 (προσαρμοσμένο)

Επιτρέπεται →1 στην Τσεχική Δημοκρατία και ←στην Ισπανία, μόνον προκειμένου περί πληρωμής δικαιωμάτων, να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 1 ⊠ της παρούσας οδηγίας ⊠ μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής που ~~αναφέρει~~ προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου έξι ετών από την προαναφερόμενη ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη

εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 %. ~~Η Σλοβακία έχει τη δυνατότητα, όσον αφορά τα δικαιώματα, να μην εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 1 κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δύο ετών, που θα αρχίσει την 1η Μαΐου 2004.~~

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1 (προσαρμοσμένο)

⌦ Η Βουλγαρία έχει τη δυνατότητα να μην εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 1 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014. Κατά την εν λόγω μεταβατική περίοδο, ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 % έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010 και δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 % για τα επόμενα έτη μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014. ⌫

Οι εν λόγω μεταβατικές διατάξεις, εντούτοις, ισχύουν υπό τον όρο ότι θα συνεχίσουν να επιβάλλονται χαμηλότεροι συντελεστές φόρου από τους προβλεπόμενους ~~από την πρώτη, δεύτερη, τρίτη και τέταρτη υποπαράγραφο~~ στο πρώτο, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο των διμερών συμβάσεων που έχουν συναφθεί ανάμεσα ⌦ στη Βουλγαρία, ⌫ →1 ~~σ~~την ~~Τσεχία~~ Τσεχική Δημοκρατία ←, την Ελλάδα, την Ισπανία, →1 τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ← ⌦ ή ⌫ την Πορτογαλία ~~ή τη Σλοβακία~~ και ~~τα~~ άλλα κράτη μέλη. Πριν από το τέλος των μεταβατικών περιόδων που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής, την πιθανή τους παράταση.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1

2. Οσάκις εταιρεία κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος, εταιρείας κράτους μέλους:

– εισπράττει τόκους ή δικαιώματα από συνδεδεμένη εταιρεία ⌦ της Βουλγαρίας, ⌫ της Ελλάδας, →1 της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας ← ή της Πορτογαλίας,

---

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1

– εισπράττει δικαιώματα από συνδεδεμένη εταιρεία →1 της Τσεχικής Δημοκρατίας ή ← της Ισπανίας ~~ή της Σλοβακίας~~,

---

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1

– εισπράττει τόκους ή δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη ⌦ στη Βουλγαρία, ⌫ ~~σ~~την Ελλάδα, →1 τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ← ή την Πορτογαλία, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους,

ή

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1 (προσαρμοσμένο)

– εισπράττει δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη →1 στην Τσεχική Δημοκρατία ← ⌧ ή ⌫ την Ισπανία ~~ή τη Σλοβακία~~, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους,

το πρώτο κράτος μέλος επιτρέπει την έκπτωση ποσού ίσου προς τον φόρο που καταβάλλεται ⌧ στη Βουλγαρία, ⌫ →1 στην Τσεχική Δημοκρατία, ← την Ελλάδα, την Ισπανία, →1 τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ← ή την Πορτογαλία ~~ή τη Σλοβακία~~, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, για το εισόδημα αυτό από τον φόρο εισοδήματος της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης που έλαβε το συγκεκριμένο εισόδημα.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
→1 2004/76/ΕΚ άρθρο 1 σημ. 1 (προσαρμοσμένο)

3. Η έκπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει το εκάστοτε χαμηλότερο από τα δύο ποσά:

α) το φόρο επί του εισοδήματος αυτού που είναι πληρωτέος ⌧ στη Βουλγαρία, ⌫ →1 στην Τσεχική Δημοκρατία, ← την Ελλάδα, την Ισπανία, →1 τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ← ή την Πορτογαλία ~~ή τη Σλοβακία~~, βάσει της παραγράφου 1,

↓ 2003/49/ΕΚ

ή

β) το τμήμα εκείνο του φόρου εισοδήματος της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης που εισέπραξε τους τόκους ή τα δικαιώματα, όπως υπολογίζεται πριν από την πραγματοποίηση της έκπτωσης, το οποίο αναλογεί στις συγκεκριμένες πληρωμές βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του κράτους μέλους της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 6

~~Εφαρμογή~~ ⌧ Μεταφορά ⌫

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν ~~με την παρούσα οδηγία~~ ⌧ προς το άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 3, το άρθρο 2 στοιχεία γ) και δ) και το παράρτημα Ι μέρος Α ⌫ το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου ~~2004~~ ⌧ 2012 ⌫. ~~και ενημερώνουν~~ ⌧ Ανακοινώνουν ⌫ αμέσως στην

Επιτροπή ~~σχετικά~~ ⌦ το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και τον πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της παρούσας οδηγίας ⌫.

Όταν τα κράτη μέλη ~~θεσπίσουν~~ θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές ~~θα~~ περιέχουν ~~παραπομπή~~ ⌦ αναφορά ⌫ στην παρούσα οδηγία ή ~~θα~~ συνοδεύονται από ~~παρόμοια παραπομπή~~ ⌦ την αναφορά αυτή ⌫ κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. ~~Ο τρόπος αυτής της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.~~ ⌦ Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν, επίσης, δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της αναφοράς και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη. ⌫

🡻 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες ~~θα θεσπίσουν~~ θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία~~. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην εν λόγω ανακοίνωση πίνακα αντιστοιχιών με τις υφιστάμενες ή θεσπιζόμενες εθνικές διατάξεις που αντιστοιχούν σε κάθε άρθρο της παρούσας οδηγίας~~ ⌦ , μαζί με πίνακα στον οποίο εμφαίνεται ο τρόπος αντιστοιχίας των διατάξεων της παρούσας οδηγίας προς τις θεσπισθείσες εθνικές διατάξεις ⌫.

🡻 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

Άρθρο 7

Επανεξέταση

~~Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006~~ ⇨ Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2016 ⇦ , η Επιτροπή ~~θα~~ υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με ⇨ τις οικονομικές επιπτώσεις ⇦ ~~την εφαρμογή~~ της παρούσας οδηγίας~~, προκειμένου ιδίως να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της και σε άλλες εταιρίες ή επιχειρήσεις, πέραν αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 3 και στο παράρτημα~~.

🡻 2003/49/ΕΚ

Άρθρο 8

Ρήτρα οριοθέτησης

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή των εσωτερικών ή βασιζόμενων σε συμφωνίες διατάξεων οι οποίες εκτείνονται πέραν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και έχουν ως στόχο την κατάργηση ή την άμβλυνση της διπλής φορολογίας των τόκων και δικαιωμάτων.

⇩ νέο

Άρθρο 9

Κατάργηση

Η οδηγία 2003/49/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α, καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2013, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙΙ.

🡻 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 10

Έναρξη ~~της~~ ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ⌦ εικοστή ⌫ ημέρα ⌦ από τη ⌫ δημοσίευσή~~ς~~ της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

⇩ νέο

Το άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 3, το άρθρο 2 στοιχεία γ) και δ) και το παράρτημα Ι μέρος Α εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2013.

🡻 2003/49/ΕΚ

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ γ) ~~της οδηγίας~~

⇩ νέο

1. ⇨ Η Ευρωπαϊκή Εταιρεία ή Societas Europaea (SE), όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) [22] και στην οδηγία 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων[23]· ⇦

⇩ νέο

2. ⇨ Η Ευρωπαϊκή Συνεταιριστική Εταιρεία, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας[24] και στην οδηγία 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων[25]· ⇦

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

3.~~α)~~ εταιρείες του βελγικού δικαίου με την επωνυμία: «naamloze vennootschap/société anonyme», «commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée», ⇨ «coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société coopérative à responsabilité limitée», «coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid/société coopérative à responsabilité illimitée», «vennootschap onder firma/société en nom collectif», «gewone commanditaire vennootschap/société en commandite simple», δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν υιοθετήσει μία από τις προαναφερόμενες νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στο Βέλγιο ⇦ ~~καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα οποία λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου~~·

[22] ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1.
[23] ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 22.
[24] ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 1.
[25] ΕΕ L της 18.8.2003, σ. 25.

↓ 2006/98/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα σημ. 9 στοιχ. β) ⇨ νέο

4.~~(στσ)~~ εταιρείες του βουλγαρικού δικαίου με την επωνυμία: «събирателното дружество», «командитното дружество», «дружеството с ограничена отговорност», «акционерното дружество», «командитното дружество с акции», ⇨ «неперсонифицирано дружество», ⇦ «кооперации», «кооперативни съюзи», «държавни предприятия» που έχουν συσταθεί βάσει του βουλγαρικού δικαίου και έχουν εμπορικό χαρακτήρα·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

5.~~ιστ)~~ εταιρείες του τσεχικού δικαίου με την επωνυμία: «akciová společnost», «společnost s ručením omezeným», «veřejná obchodní společnost», «komanditní společnost», «družstvo»·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο) ⇨ νέο

6.~~β)~~ εταιρείες του δανικού δικαίου με την επωνυμία: «aktieselskab» και «anpartsselskab»⇨ , καθώς και άλλες εταιρείες υποκείμενες στον φόρο δυνάμει του νόμου περί της φορολογίας επιχειρήσεων, εφόσον το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται στις «aktieselskaber» ⇦ ·

7.~~γ)~~ εταιρείες του γερμανικού δικαίου με την επωνυμία: «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», ~~και «bergrechtliche Gewerkschaft»~~ ⇨ «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft», «Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στη Γερμανία ⇦ ·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

8.~~ιζ)~~ εταιρείες του εσθονικού δικαίου με την επωνυμία: «täisühing», «usaldusühing», «osaühing», «aktsiaselts», «tulundusühistu»·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο) ⇨ νέο

9.~~ζ)~~ εταιρείες ⇨ που έχουν συσταθεί ή είναι εγγεγραμμένες σύμφωνα με ⇦ το~~υ~~ ιρλανδικό δίκαιο ~~με την επωνυμία «public companies limited by shares or by guarantee», «private companies limited by shares or by guarantee»~~, ιδρύματα εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς των «Industrial and Provident Societies Acts», ~~ή~~ οι «building societies», εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των «Building Societies Acts»

⇨ και οι «trustee savings banks» κατά την έννοια του «Trustee Savings Banks Act» του 1989 ⇦·

↓ 2003/49/ΕΚ
⇨ νέο

10.~~δ)~~ εταιρείες του ελληνικού δικαίου με την επωνυμία: «ανώνυμη εταιρεία», ⇨ «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ελληνικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στην Ελλάδα ⇦·

11.~~ε)~~ εταιρείες του ισπανικού δικαίου με την επωνυμία: «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα οποία λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου ⇨ , καθώς και άλλες οντότητες που έχουν συσταθεί βάσει του ισπανικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών («impuesto sobre sociedades») στην Ισπανία ⇦·

12.~~στ)~~ εταιρείες του γαλλικού δικαίου με την επωνυμία: «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», ⇨ «sociétés par actions simplifiées», «sociétés d'assurances mutuelles», «caisses d'épargne et de prévoyance», «sociétés civiles», οι οποίες υπόκεινται αυτομάτως σε φορολογία εταιρειών, «coopératives», «unions de coopératives», ⇦ δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα⇨ , καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στη Γαλλία ⇦·

13.~~η)~~ εταιρείες του ιταλικού δικαίου με την επωνυμία: «società per azioni, società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata» ⇨ , «società cooperative», «società di mutua assicurazione» ⇦, καθώς και οι δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις που διεξάγουν βιομηχανικές και εμπορικές δραστηριότητες·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

14.~~ιη)~~ εταιρείες του κυπριακού δικαίου με την επωνυμία: εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το εταιρικό δίκαιο, Δημόσιοι Εταιρικοί Φορείς, καθώς και κάθε άλλος φορέας που θεωρείται εταιρεία σύμφωνα με τη νομοθεσία περί του φόρου εισοδήματος·

15.~~ιθ)~~ εταιρείες του λεττονικού δικαίου ~~της Λετονίας~~ με την επωνυμία: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»·

16.~~κ)~~ εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του λιθουανικού δικαίου ~~της Λιθουανίας~~·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

17.~~θ)~~ εταιρείες του λουξεμβουργιανού δικαίου ~~του Λουξεμβούργου~~ με την επωνυμία: «société anonyme», «société en commandite par actions, ~~και~~ «société à responsabilité limitée», ⇨ «société coopérative», «société coopérative organisée

comme une société anonyme», «association d'assurances mutuelles», «association d'épargne-pension», «entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στο Λουξεμβούργο ⇦·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα (προσαρμοσμένο)

18.~~κα)~~ εταιρείες του ουγγρικού δικαίου ~~της Ουγγαρίας~~ με την επωνυμία: «közkereseti társaság», «betéti társaság», «közös vállalat», «korlátolt felelősségű társaság», «részvénytársaság», «egyesülés», ~~«közhasznú társaság»,~~ «szövetkezet»·

19.~~κβ)~~ εταιρείες του δικαίου της Μάλτας με την επωνυμία: «Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata», «Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet»·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)
⇨ νέο

20.~~ι~~ εταιρείες του δικαίου των Κάτω Χωρών με την επωνυμία: «naamloze vennootschap», ~~και~~ «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid»⇨ , «open commanditaire vennootschap», «Coöperatie», «onderlinge waarborgmaatschappij», «fonds voor gemene rekening», «vereniging op coöperatieve grondslag», «vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου των Κάτω Χωρών και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στις Κάτω Χώρες ⇦·

21.~~ιδ)~~ εταιρείες του αυστριακού δικαίου με την επωνυμία: «Aktiengesellschaft», ~~και~~ «Gesellschaft mit beschränkter Haftung»⇨ , «Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften», «Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts», «Sparkassen», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του αυστριακού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στην Αυστρία ⇦·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα
⇨ νέο

22.~~κγ)~~ εταιρείες του πολωνικού δικαίου με την επωνυμία: «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością»⇨ , «spółdzielnia», «przedsiębiorstwo państwowe» ⇦·

↓ 2003/49/ΕΚ

23.~~ιβ)~~ εμπορικές ή εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, συνεταιρισμοί και δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου·

↓ 2006/98/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα σημ. 9 στοιχ. β)

24.~~αβ)~~ εταιρείες του ρουμανικού δικαίου με την επωνυμία: «societăți pe acțiuni», «societăți în comandită pe acțiuni», «societăți cu răspundere limitată»·

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

25. εταιρείες του σλοβενικού δικαίου ~~της Σλοβενίας~~ με την επωνυμία: «delniška družba», «komanditna delniška družba», «komanditna družba», «družba z omejeno odgovornostjo», «družba z neomejeno odgovornostjo»·

26. εταιρείες του σλοβακικού δικαίου ~~της Σλοβακίας~~ με την επωνυμία: «akciová spoločnosť», «spoločnosť s ručením obmedzeným», «komanditná spoločnosť», «verejná obchodná spoločnosť», «družstvo»·

↓ 2003/49/ΕΚ

27.~~γγ)~~ εταιρείες του φινλανδικού δικαίου με την επωνυμία: «osakeyhtiö/aktiebolag», «osuuskunta/andelslag», «säästöpankki/sparbank» και «vakuutusyhtiö/försäkringsbolag»·

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο) ⇨ νέο

28.~~δδ)~~ εταιρείες του σουηδικού δικαίου με την επωνυμία: «aktiebolag», ~~και~~ «försäkringsaktiebolag»⇨ , «ekonomiska föreningar», «sparbanker», «ömsesidiga försäkringsbolag» ⇦·

↓ 2003/49/ΕΚ

29.~~εε)~~ εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

↓ 2003/49/ΕΚ (προσαρμοσμένο)

⌦ ΜΕΡΟΣ Β

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ γ) ⌫

↓ 2003/49/ΕΚ

– Impôt des societés/vennootschapsbelasting στο Βέλγιο,

↓ 2006/98/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα σημ. 9 στοιχ. α)

– корпоративен данък στη Βουλγαρία,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– Daň z příjmů právnických osob στην Τσεχική Δημοκρατία,

↓ 2003/49/ΕΚ

– selskabsskat στη Δανία,

– Körperschaftsteuer στη Γερμανία,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– Tulumaks στην Εσθονία,

↓ 2003/49/ΕΚ

– corporation tax στην Ιρλανδία,

– Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων στην Ελλάδα,

– impuesto sobre sociedades στη Ισπανία,

– impôt sur les sociétés στη Γαλλία,

– imposta sul reddito delle persone giuridiche στην Ιταλία,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– φόρος εισοδήματος στην Κύπρο,

– Uzņēmumu ienākuma nodoklis στη Λεττονία,

– Pelno mokestis στη Λιθουανία,

↓ 2003/49/ΕΚ

– impôt sur le revenu des collectivités στο Λουξεμβούργο,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– Társasági adó στην Ουγγαρία,

– Taxxa fuq l-income στη Μάλτα,

↓ 2003/49/ΕΚ

– vennootschapsbelasting στις Κάτω Χώρες,

– Körperschaftsteuer στην Αυστρία,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– Podatek dochodowy od osób prawnych στην Πολωνία,

↓ 2003/49/ΕΚ

– imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas στην Πορτογαλία,

↓ 2006/98/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα σημ. 9 στοιχ. α)

– impozit pe profit, impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi στη Ρουμανία,

↓ 2004/66/ΕΚ άρθρο 1 και παράρτημα

– Davek od dobička pravnih oseb στη Σλοβενία,

– Daň z príjmov právnických osôb στη Σλοβακία,

↓ 2003/49/ΕΚ

– yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund στη Φινλανδία,

– statlig inkomstskatt στη Σουηδία,

– corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο.

↑

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών της

(που αναφέρονται στο άρθρο 9)

Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 49)

Οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου μόνο το σημείο V.3 του παραρτήματος

(ΕΕ L 168 της 1.5.2004, σ. 35)

Οδηγία 2004/76/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 157 της 30.4.2004, σ. 106)

Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου μόνο το σημείο 9 του παραρτήματος

(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129)

ΜΕΡΟΣ Β

Κατάλογος προθεσμιών ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο

(που αναφέρονται στο άρθρο 10)

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς	Ημερομηνία εφαρμογής
2003/49/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2004	1 Ιουλίου 2011 (1) (2) 1 Ιουλίου 2013 (3) 1 Ιανουαρίου 2015 (4)
2004/66/ΕΚ	1 Μαΐου 2004	–
2004/76/ΕΚ	1 Μαΐου 2004	–
2006/98/ΕΚ	1 Ιανουαρίου 2007	–

(1) Ισχύει για τη Λιθουανία, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 1.

(2) Ισχύει για την Τσεχική Δημοκρατία και την Ισπανία, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 1 στην περίπτωση των δικαιωμάτων.

(3) Ισχύει για την Ελλάδα, τη Λεττονία, την Πολωνία και την Πορτογαλία, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 1.

(4) Ισχύει για τη Βουλγαρία, όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2003/49/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 3 στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχ. γ) και παράρτημα I μέρος Β
Άρθρο 3 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 2 στοιχεία δ) και ε)
Άρθρο 4	Άρθρο 3
Άρθρο 5	Άρθρο 4
Άρθρο 6	Άρθρο 5
Άρθρο 7	Άρθρο 6
Άρθρο 8	Άρθρο 7
Άρθρο 9	Άρθρο 8
–	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11
Παράρτημα	Παράρτημα I μέρος Α
–	Παράρτημα II
–	Παράρτημα III
–	